

רסב לקרש השבת בשולחן ערוך ובכנסת נקיה ובו ה' סעיפים:

א צריך אדם לסדר שלחנו בערב שבת^א לליל שבת^ב ויגיע המזון^ג שיושבים עליהם^ד ויתקן כל עניני הבית שימצאנו ערוך ומסודר כבואו מבית הכנסת ושהו כבוד השבת^ה ונהגין שהשולחן הוא ערוך כמפה כל יום השבת לכבוד השבת^ו ואין לשנות^ז ויש נהגין להיות ב' מפות על השולחן מלבד העלונה שעל הלחם^ח משום שכשמנערין הפת^ט נמצא השולחן מנוגה^י:

ב טוב לפנות קורי עכביש מהבית מבעוד יום^א לנקות את הבית לכבוד שבת (א) וטוב לזוהר בסעודת הלילה שלא לזרוק דבר בבית חוץ לשולחן אם אין דרכו לכבוד הבית בדבר המתיר^ב (עיין סי' של"ד)^ג אחר סעודה זו שלא יגול את הבית אלא זורק

קונטרס אחרון

(א) וטוב לזוהר ב' בודאי איסור גמור בזה מדינא, כיון שהמהרי"ו^א מתיר לגמרי כדמשמע מסתימת לשונו. וגם בדרכי משה כתב ואם כינונו לזה נכון לעשותו, משמע דאין איסור מדינא. וכן משמע בהרי"א בגמרא^ב (סוף פרק כ"א) דרב ששת זריק להו אל עבר השולחן כדפרש"י^ג ולא הזכירו שהיה מכבד אח"כ בדבר המותר, ובפרט שכיבוד בדבר המותר לא הזכיר כלל בשום מקום בגמרא, בודאי שלא סמכו כאן על סברא החיצונה וליתן מכשול לפנינו^ד. ועוד דהא היתר כיבוד בדבר המותר אינו אלא לפי דעת הרמב"ם^ה וסיעתו האוסרים כיבוד משום משהו גומות בלבד, אבל לפי דעת התוספות^ו ורא"ש^ז סוף פ"י והראב"ד^ח שהביא הר"ן^ט דיש בכיבוד איסור משום טלטול מוקצה, אי"כ גם בדבר המותר אין היתר כלל לכבוד הגרעין, שהם מוקצה אליבא דרבי יהודה לפי דעת הרא"ש^י, או לפי שאינן ראוין כלל לפי דעת הרמב"ם^י. ועוד דגם לפי דעת הרשב"א^{יא} וסיעתו דמתירין טלטול בכיבוד משום הוה ליה כגוף של רעי, מכל מקום היכי עבדי הכי רב ששת לכתחלה הדררא קושיא לדוכתה וכי עושין^{יב} כו', ע"ש בגמרא ובמגיד משנה^{יג} דמהאי טעמא צריך לזרוק אחורי המטה, אי"כ לרב ששת צריך לומר שכשזרקן לעבר השולחן לא היה מקפיד עליהם כל כך שהיו כגוף של רעי, ובפרט שהיה סגי נהור^{יד}. ואך שיהיה עכ"פ כיון דלכל הני רבוותא אין איסור מדינא ולא מצינו תולק עליהם בזה אי"כ אין בזה אלא זהירות בעלמא כמשמעות לשון הדרכי משה^{יז} (המג"א^{יח} לא דק בלישניה):

א ר' אדעור שבת קיט, ב. רמב"ם פ"ל ה"ה. מור ושוע
ס"א. וראה גם לקמן סי' רעא ס"ו.

ב רש"י שם ד"ה יסרה.
ג טור ושוע"ע שם. וראה גם לקמן סי' רפב ס"א.

ד פרישה ס"ק א. מ"א ס"ק א. וראה לקמן סי' שב סוף
פ"ג, ששוב להציע מערב שבת גם המזנות שישנים
עליהם בשבת.

ה ראה לק"ש תנ"ן ע"י 528 הערה ד"ה נר. שלחן המלך
ע' קפא. מ"ט גניונים.

ו מודרכי רמב"ת. טור רס"י רפג. דרכי משה ס"ק א.

צינונים לקונטרס אחרון

ט פכ"ז הט"ז. וכדלקמן סי' שח סס"ז.
י עבודת הקדש בית מועד שער ג סי' ח. וכדלקמן
סי' שלו ס"ב.
יא גוף של רעי לכתחלה.
יב פכ"ז הט"ז. וכדלקמן סי' שח סס"ז.
יג ברכות נח, א.
יד ראה כללי הפוסקים וההוראה כולל קכא.
טו ס"ק א, שכתב אסור.

א דינין הלכות שבסוף שו"ת שלו אות ט.
ב קמג, א.
ג ד"ה זריק.
ד ראה כללי הפוסקים וההוראה כלל יג.
ה פכ"א ה"ג. שהיא דעה הא' דלקמן סי' שלו ס"ב.
ו א צה, א ד"ה והאידיגא.
ז שם ד"ה והאידיגא.
ח פכ"א סי' ב. וראה לקמן סי' שח סס"ו.

הלכות שבת וסביבתה

קעא

על המפה שעל השלחן ואח"כ יערה חוץ לבית וכן בסעודת שחרית אם אינו מכבדו אח"כ:

ג. חייב כל אדם להשתדל שהיו לו בגדים נאים לשבת¹ כפי יכולתו שצריך לכבד השבת בכמות נקיה כמו שנתבאר בס"י רמ"ב¹⁰ וברכרי קבלה¹⁰ נאמר¹¹ וכברתו מעשות דרכיך ודרשו החכמים¹¹ וכברתו שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול שיהליפנו באחר (שהוא נאה ממנו¹⁰) שהמלבוש נקרא כבוד³ שהוא מכבד את האדם³ כשבא למקום שאין מכירים אותו ורואים אותו לבוש בגדי חמודות אזי הם מכבדים אותו ואם אי אפשר לו להחליף לפחות ישלשל בגדיו¹² כלפי מטה שיראו ארוכים והוא מרת עשירים היושבים בביתם ואינם צריכים לסלק בגדיהם מן הארץ בשביל מלאכה וכבוד שבת הוא¹³ ומי שאפשר לו טוב שיהיה לו גם מליט אחר¹³.

ויש אנשי מעשה מדקדקים שלא ללבוש שבת מכל מה שלבש בחול¹⁴ אפילו אזור ומכנסים וחלוק וטוב ליתך בקצת בגדי שבת כל היום עד אחר הברלה במוציא שבת¹⁵:

ד. ילבש בגדים הנאים וישמח בביאת שבת כיוצא לקראת המלך¹⁶ וכיוצא לקראת התן וכלה¹⁷ כמו שהיו עושים גדולי החכמים שהיו מתעטפים בגדים נאים ואומרים באו ונצא לקראת שבת המלכה¹⁸ והיו אומרים בואי כלה בואי כלה? ובקצת מקומות נוהגים לצאת מכות הכנסת לחצר ולומר כן¹⁹ ויש נוהגין לצאת השרה²⁰:

ה. וטוב ללבוש בגדי שבת מיד אחר שרחץ עצמו לכן טוב לרחוץ סמוך לערב וללבוש בגדי שבת מיד²¹ כדי שילבוש אותם סמוך לכניסת השבת ויהיה ניכר שבשביל כבוד השבת הוא לובשם:

רסג מי זמי המדליקין ואם טעו ביום המעונן ובי ב"ה סעיפים:

א. תוקנו החכמים שיהיה לכל אדם¹ נר דולק² בשבת בכל חדר וחדר שהולך שם

כח טור ושו"ע סי"ג. וראה לקמן סי' שא ס"ד טעם נוסף
כט ר' חנינא שבת ק"ט, א. רש"י שם ר"ה מתקנף. מור ושריע סי"ג.
ל ר' ינאי שם. וראה מ"מ תענוגם.
לא סדר היום (סדר קבלת שבת). כנסת הגדולה. הובא במ"א סק"ג.
לב מ"א שם בשם האר"י י"ל. פיר עין חיים שער ה' פ"ו. שער הכונות (ענין קבלת שבת דרוש א). הדמנה לומר זאת בסוף הפיוט לכת דודי, וכעת אמרתו מסתובבים (דרך שמאל) כלפי מערב. ומנהג הב"ד לשון בעת אמירת בואי כלה, דא' ליטון והב' לשמאל, וה' (אומרים בלחש, ושחוק) לאמצע כשפגנו למורה (ס' המנהגים - הב"ד ע' 26. וראה שער הבולל פ"ו סי' ק).
לג שו"ע גבורים על מרדכי מן רמז דמ"א סי"ג.

סימן רסג

א תוספת לא, ב. וראה מ"מ תענוגים. פסקי אדה"ע ע' 196.
ב ראה לקמן סי' ומ"א וסי' ק"א סי' ב.
ג נגרא קיש, כ. רמב"ם פ"ה ה"א. מור ולבוש סי' רסב סי' א'. וראה לקמן סוף סי' א' ובק"א סי' ג. שעקר המעשה אינה הדדלקה אלא ההנאה והתשנוש מתוך הדולק.
ד רמב"ם פ"ה ה"ב, ר"ע.

יד טור ושו"ע סי"ג. וראה לקמן סי' שא ס"ד טעם נוסף לבגדים מיוחדים בשבת.
טו סעף א.
טז ראה לעיל שם ב' דעות אם עוקן עין מן התורה.
יז ישע"י נ"ה, ז. וראה קונ' גרות שבת קדוש, ח"א הע' 12.
יח שבת ק"ג, א.
יט ראה לקמן סי' תקנף סוף ה"ג. וראה תורת מנחם ח"ב ע' 53. התועהדות תשנ"ח ח"ד ע' 304 (אורות המנהג ללבוש בגד העליון נמש'').
כ רבי יוחנן שם.
כא רש"י שם ר"ה מכבדו.
כב דב הונא שם. מור ושו"ע שם.
כג דרשי שם ד"ה ישלשל. רמ"א. הרמ"ם פ"ה תח"ל דעות ה"ט.
כד יש ונחלין ריש ההרות שבת הובא במ"א סק"ב. וראה לקמן סי' ש ס"ד.
כה מ"א שם בשם כתבו האר"י י"ל. פיר עין חיים שער י"ה פ"ד. שער הכונות ענין הריצת פ"ו בע"ש. וראה תהלה לדרו סי' ב. קיצור הלכות משו"ע אדה"ו ג' מילואים ע' נג. הקרי מנגנים ע' קנה.
כו אגודה סי' קנב. מ"א שם. וראה הקרי מנגנים ע' קנב ואיך.
כז רש"י ב"ב ל"ב, ר"ע.